

Ayşe

– AliKemal · 16 Ağustos 2015

Karani'nin para edebilecek tek malı kızı Ayşe'ydi. Bütün hayallerini ondan alacağı başlık parasıyla gerçekleştirecekti. Kız, henüz on dördündeydi, ama yüzünün her kıvrımı cinsiyetinin yansımasıydı. İpek yumuşaklığındaki kömür karası saçlarını omuzlarından aşağı savurup yeni yeni kabaran memelerini öne atarak, oynak kalçalarını bir sağa bir sola kıvrıta kıvrıta ortalıklarda dolanmaya başladığından beri her erkeği nefsine esir eder olmuştu. Yaşlısıyla genciyle tüm erkeklerin, onun savrulan eteğinden taşan düzgün baldırlarına takılı kalan gözleri, o dolandıkça yuvalarında fırfır dolanıyordu. Kasabanın bütün oğlanları onun uğrunda birbirlerine rakip kesilir olmuşlardı. Uğrunda can verilip can alınacak kadar güzel bir kızdı. Güzel olduğu tartışılmazdı, ama ortaya döktüğü kadar cinsel olgunluğa sahip olmadığı bir gerçekti. Toy ve pısırik bir kız çocuğuyken ortalıklarda albenisiyle dolaşan bir yeni yetme haline gelmesine sebep olan olay, on üç yaşında bakkal Ahmet'in tecavüzüne uğraması olmuştu. O olayda parasıyla elma şekeri almak için girdiği bakkal dükkânından elma şekerini bedavaya alıp, bekaretini bakkal Ahmet'e teslim ederek çıkmıştı. Kırk yaşlarındaki sapık herif sonraki günlerde de bir elma şekeri karşılığında çocuğun ırzına geçmeyi sürdürmüştü. Beş, on dakika süren keyifsiz bir ilişkiden sonra elde edilen bedava(!) elma şekeri kızı keyiflendirmeye yetiyordu. Sonra, sonra bu işin elma şekerinden daha fazla getirisi olduğunu Kasap Necmi'den öğrendi. Kasap Necmi, babası Karani'nin patronuydu. Danaları kesip, etiyle beraber yağından sakatatına kadar her şeylerini kıymaya dönüştürdükten sonra, bunlarla tost sucuğu imal ederek civar şehirlerdeki kantin ve büfelere satıyordu. Karani, kızı Ayşe'yi bir iş için Necmi'nin yazıhanesine yollamıştı. Adam yanına gelen kıza elle tacizde bulunmuş, kızın tepkisiz kalmasından cesaretle "şöyle duruverirsen elli kayme veririm sana," demişti. Ayşe de öyle duruverip elli lirayı cebe indirmişti. Bu para, babası Karani'nin gecelere kadar çalışıp kazandığı yevmiye kadardı. Sonraki günlerde de aynı duruşlara aynı para verildikçe, bakkal Ahmet'in elma şekerlerinin bir kıymeti kalmamıştı. Bu kadar bol parayı bu kadar kolay kazanmanın tadını alan kız, kahveci Recep'inden mandıracı Ali'ye kadar kasabadaki bütün dükkânlara girip çıkmaya başladı. Koca, koca herifler kızın üstünde bellerini getirdikçe eline bir elli lirayı tutuşturup savuşturuyorlardı. Tabii ki, bu olanların aralarında ebedi bir sır olarak kalacağına yemin billah ettirerek. Bu sebeple Ayşe'nin hakkında hiçbir dedikodu da yayılmıyordu. Sadece bir keresinde manifaturacı Zeynel'in karısı, Ayşe'yi oğullarına alacağını söyleyince adam, kızın kahpelik yaptığını ağzından kaçırmıştı. Kadın, kızı almaktan vazgeçmiş, konu komşuya da dedikodu etmeye başlamıştı. Bu dedikodulardan biri Ayşe'nin kulağına gider gitmez hışımla manifaturacı dükkânına gitmiş, adamı, jandarma karakoluna gidip onunla yattığını söylemekle tehdit etmişti. Yaşı küçük bir kıza iftira atıp dedikodu yaptığı için eşek sudan gelinceye kadar dövmüştü. Kasap Necmi, Karani'yi alıp kasaba dışındaki "Kendin Pişir Kendin Ye" lokantasına götürürken, kulağına, "oğlum Cezmi için iyi bir şey düşünüyorum Karani, o, senin için de iyi bir şey," demişti. Karani kastedileni anlayarak, kafasında, pazarlıkta isteyeceklerinin bir listesini yapmaya başlamıştı. Kasap Necmi'nin oğlu Cezmi, erken bunama denilen bir illete tutulmuş bir zavallıydı. Daima akan ve sızıntıları

bıyık kılları arasından ağzına inen kocaman burnuyla, şaşkı gözleriyle, iki yana kepçe gibi açık kulaklarıyla ve kapkara yosunlu dişleriyle iğrenç bir oğlandı. Kasap Necmi, Karani'yi sarhoş ederek başlık pazarlığını kolaylaştıracağını ummuştu, ama koca bir oğlağı kemiklerini sıyrıra sıyrıra yiyip bitirdikten sonra, kızı Ayşe'yi yirmi keçi, iki sağmal inek ve on dönümü sulak kırk dönüm tarla karşılığında vermeye zar zor razı olmuştu. "Şimdiye kadar görülmemiş bir düğün yapacağım. Sokaklara sofralar kurup ahaliye üç gün üç gece ziyafet vereceğim. İstanbul'dan şarkıcılar, çalgıcılar getireceğim!" "Oh, oh, oh... Ne zaman?" "Bir aya varmaz..." "Çok iyi! Çok iyi dünürüm... Allah senden razı olsun!" "Cemil cümlemizden! Bu işi şimdilik ikimizden başkası bilmeyecek!" "Ayşe'de mi? Müjde vereydim bi, kızıma..." "Sır saklayacağına güveniyorsan..." "Güvenmez miyim? Ayşe'm bir melektir benim." "Melekleri şeytanlardan korumak gerekir Karani!" "Ayşe'm kendini korumasını da, kollamasını da bilir evvel Allah!" "Tabii... Bak buna içilir işte. Şef!... Hele bir yetmişlik daha koy masaya!" *Karani, Ayşe'ye haberi büyük bir müjde verir gibi getirdi. "Fakir bir kasap işçisi olan şu baban, senin sayende nihayet bir gün yüzü görecektir kızım." "Benim sayemde ne oldu ki, baba?" "Necmi ağa seni oğlu Cezmi'ye istedi." "Şu sümüklü Cezmi'ye mi?" "Sen karısı olduktan sonra sümüğünü de, kirini de yıkarsın fukaranın. Hem de beni fukaralıktan kurtarmış olursun. Necmi ağam kırk dönüm tarlayla beraber sağmal iki inek ve yirmi keçi verecek senin için." "Hepsi bu mu?" "Bu! Daha ne olacaktı ki, güzel kızım?" "Bu kadarcık mal seni fukaralıktan kurtarmaya yetmediği gibi beni de o iğrenç oğlanın karısı etmeye yetmez babacığım!" "Ama ben pazarlığı tamam edip, el sıkıştım be kızım. Şimdi nasıl dönerim sözünden?" Ayşe, babasıyla tartışmak istemiyordu. Kendini bildi bileli bir fisesini bile yemediği babasını sinirlendirerek baskı yapması için tahrik etmek istemiyordu. "İyi madem; öyle diyorsan, öyle olsun..." diyerek odasına çekildi. Kasap Necmi gibi bir şerefsizin bile, onu, kendi koynundan çıkartarak oğlunun koynuna sokacak kadar vicdansız olamayacağına inanmak istiyordu. Anlaşılan oydu ki, kızı, kocalık yapamaz oğlunun nikahında kendisi için alacaktı. "E, bu daha büyük bir vicdansızlık değil midir?" Böyle bir vicdansız oyunun içinde bulunmamak için, kendini öldürmek dahil bin bir hinlik geçirdi aklından. Alt tarafındaki hafif kanamayı hissederek adet gördüğünü fark etti. Dolaptan aldığı temiz bir bez parçasını katlayarak apış arasına yerleştirdi. Kasap Necmi'den kurtulmanın en makul yolu da bu sırada geliverdi aklına. Ayşe, bu küçük yaşında kasabanın azgınlarına cinselliğini peşkeş çekecek kadar akılsız olabilirdi, ama duygusallığı aklından çok daha ilerideydi. Bir erkeğin ona dokunuşundan, ya da bakışından, ya da laf atışından, maksadını hemen hissedirdi. Jandarma karakoluna ilk tayinini olan şu genç uzatmalı çavuşun kendisine aşık olduğunu, delikanlının bakışlarından şıp diye anlayıvermişti. Aslında evlenmek istediğinin kim olduğunu sorsalar, o, bu uzatmalı çavuşu seçerdi. Ne kimsenin öyle bir şey sormak niyeti, ne de Ayşe'nin jandarma komutanını beklemeye dermanı yoktu. Kasap Necmi'nin besihanesinde çalışan çobanlardan on dokuz yaşındaki Alaettin'in, kendisine aşık olduğu için daima tatlı baktığını biliyordu da, şimdiye kadar bu fukara oğlana yüz vermiyordu. Her karşılaştıklarında yırtık mintanından ve yamalı pantolonundan ötürü yüzü kızaran oğlan, şu an için ona koca olabilecek tek kişiydi. Babası Karani işteydi. Doğruca besihaneye gitti. Alaettin ile samimi bir sohbe girşerek, onu ahırın ücra bir köşesine çekti. "Alaettin, beni seviyor musun sen?" "He, çok." "Ben de çok..." "Essah mı?" "Vallaha! Bilmiyor muydun? Sana bakışlarımdan anlamıyor muydun?" "Yok, anlayamadım." "Tuh, keşke anlayabileydin. Senin için nasıl yanıp tutuştuğumu görürdün de beni alır götürürdün buralardan, kendine karı ederdin." "Ederdim. Keşke görebileydim." "Ama, artık beraber

olamayız seninlen.”“Neden? Necmi ağam, hangi kızı istersen gidip isteyeceğim, dedi. Söylerim ona, gider babandan ister seni, benim için.”“İstemez! Çünkü, beni patronun Necmi, kendi oğlu için istedi. Hem de bir aya kalmaz düğün edecekmiş...”“Uf! İstemez o vakit, tabii.”“İstemezse istemesin. Biz de kaçarız senle, değil mi?”“Yok. Ben ekmek yediğim tekneye sıçmam...”“Ayşe birden bozulduysa da bunun olabileceğini daha önceden düğündüğünden planının ikinci safhasını yürütmeye koyuldu.”“Senin için nasıl yanıp tutuğuğumu görmez misin? Elle bak, her yanım nasıl ateşler içinde...”“Oğlanın elini tutup memelerinin üstüne koydu, onları zorla mıncıklattı.”“Sarıl bana Alaettin, öp, okşa...”“Alaettin, utancından mosmor kesilmişti.”“Yok... Sen ağamın gelini olacakımışın...” diye bir şeyler geveleyebildi.”“Başlarım ağana da, sana da!”“Ayşe, birden sinirlenip, kendisi oğlana sarılıp, öpüp, okşamaya başladı.”Alaettin, neye uğradığını şaşırarak kıza teslim oldu.”Al takke, ver külah debelenirlerken Ayşe, kasıklarına bulaşan aybaşı kanını göstererek, “Ay! Kızlığımı bozdun Alaettin!” diye feryat etmeye başladı.”Oğlan ne yaptığını, nasıl yaptığını anlayamadan inandı ona. “Kızlığını bana verdikten sonra Necmi ağama gelin olamazsın artık. Evlenmemiz farz olmuştur,” dedi.”“Evet, bundan sonra senin karın olmaktan başka çarem kalmamıştır. Kaçır beni!”“Kaçırayım.”“Kaçalım.”“ Ne zaman? Nereye?”“Ayşe onların planını çoktan yapmıştı.”“Hemen şimdi. Buradan Muş otobusuna bineriz. Oradan da İstanbul...”“Hemen şimdi mi?”“Hemen şimdi.”“Ama... para bulmam gerek daha benim.”“Ben de çok para var, İstanbul’a varıp bir yere yerleşmemiz için yeter de artar bile...”“Olur mu öyle?”“Olur, olur. Hadi kalk gidelim.”“Gidelim anasını satım!”

*Karani, Ayşe’yi evde bulamayınca tanıdık, tanımadık herkesi dolaşıp onu sordu. Yoktu kız; patronu Kasap Necmi’ye, kızının kayıplara karıştığını söylemek için gittiğinde çoban Alaettin’in de kayıp olduğunu öğrendi. Alaettin ile Ayşe’nin kaçtıkları anlaşıldı. Kasabadaki kart zamparalar buna pek sevindi; çünkü kızla kurdukları ilişkinin ortaya çıkacağından son zamanlarda iyice korkar olmuşlardı. Kızın kendine bir koca bulmuş olmasıyla bu korkulardan kurtulmuş olacaklardı.”Karani jandarma karakoluna gitti. “On dört yaşındaki kızım, Alaettin isimli bir şahıs tarafından kaçırılmıştır,” diyerek şikayetçi oldu.”Karakolun uzatmalı çavuşu olayı vazife edinerek kaçakların peşine düştü. Bir sürü telefon görüşmesi ve fakslı muhaberatın sonra onları Muş otogarında, tam da İstanbul otobüsüyle hareket etmişken yakalattı.”Alaettin ve Ayşe, Muş Cumhuriyet Savcısı önüne çıkartıldılar.”Cumhuriyet Savcısı, Alaettin’e kızarak, “yaşı küçük bir kız çocuğunu alıkoyup kaçırmaktan dolayı ne kadar ceza yersin şimdi, kim bilir!” dedi.”Ayşe, aslında kendisinin kaçırđığı saf oğlanın cezaevine konulmasına razı olamazdı. “Alaettin, beni kaçırmış filan değil, efendim,” diye atıldı. “Ben tek başıma yolculuk yapmaktaydım.”“Birlikte yakalanmışsınız, yalan söyleme!”“Alaettin ile yolculuğum esnasında karşılaştık efendim. O da İstanbul’a gidiyormuş, yol arkadaşı olduk birbirimize. Onun evden kaçtığımdan bile haberi yoktu. Öyle değil mi, Alaettin?”“Mert oğlan biraz zorlansa da, kurtuluş için bu yalanı benimsedi. “Öyle.”“Öyle olsun bakalım. Sen niçin kaçıyordun evinden?”“Onu, bu oğlanın yanında anlatamam, efendim. Kendisini saliverin gitsin ki, ben size baş başayken anlatayım sebepleri.”“Yok, delikanlı hakkında şikayet var. Hakim bey karar verecek onun serbest bırakılmasına. Dışarıda beklesin.” Bir zile basınca içeri odacısı girdi. “Delikanlı dışarıda beklesin,” diyerek Alaettin’i ona teslim etti. Odada yalnız kaldıklarında Ayşe’ye döndü. “Anlat bakalım, niçin kaçtın?”“Kaçışımın sebebi, babamdır, efendim. Beni para karşılığında Necmi adındaki bir adamın oğluna sattı. Oysa daha önce bu Necmi bana tecavüz etmiş idi. Zaten beni, meczup olan kocalık yapamaz oğluna değil, onun nikâhında kendisine metres almakta...”

diye anlatmaya başlayınca Cumhuriyet Savcısının ağızı şaşkınlıktan açık kala kaldı.Cumhuriyet Savcısı, babacan tavırlarla bir yandan kızı teselli ederek, bazen nasihat ederek, kızın ifadesini aldıkça bakkal Ahmet'in ilk tecavüzünden İstanbul'a kaçışına kadar geçen süreci detaylarıyla anlattırdı. Kasaba eşrafından tam on sekiz kişinin birden fazla defa kıza tecavüz ettiğini öğrenmişti. On sekiz kişiyi savcılık talimatı uyarınca tutuklayarak karakolun nezaretine tıkan uzatmalı çavuş, onları sabaha kadar amansızca copladıysa da bir türlü tatmin olamayarak hırsından masasında saatlerce ağladı. Deliler gibi aşık olduğu kızın başından neler geçmiş de haberi olmamıştı. On sekiz kişi Muş'a götürülüp, ağır ceza mahkemesine çıkartılarak tutuklandılar.Ertesi günkü mahalli gazeteler ve İstanbul gazeteleri sapıkların boy boy fotoğraflarıyla ve bu haberin manşetleriyle çıktılar: "... Kasabasında on üç yaşındaki A.'ye tecavüz etmeyen erkek kalmamış," diye yazıyorlardı.Mahkeme, Ayşe'nin ifadesi doğrultusunda, Alaettin'in olayda bir suçunun olmadığına karar vererek salıvermişti. Oğlan, kendi kendine, "onun kızlığını daha yakalandığımız o günde ben bozdum, gözlerimle gördüm kanları, o herifler nasıl tecavüz etmiş olabilirler ki..." diye söylene söylene kasabasına döndü.Ayşe, aynı mahkemenin kararıyla Yetiştirme Yurduna yerleştirildi.